

Hodnocení Festivalu starších minižáků U13

TERMÍN AKCE: 12.-14.5.2023

MÍSTO KONÁNÍ: Litomyšl

HLAVNÍ POŘADATEL: BK ADFORS LITOMYŠL – Mgr. Martin Šorf

SPORTOVNÍ HALY: Městská sportovní hala – rozměry hřiště 28x15 m

Hala TJ Jiskra – rozměry hřiště 24 x 13 m

Hala TJ Jiskra je sice rozměrově na hranici únosnosti, ale pro minibasketbal je určitě ještě akceptovatelná. Škoda jen, že haly jsou každá na jiném konci města, pro týmy nepříjemné přechody by se daly považovat za jedinou malou vadu na kráse festivalu. Ale všichni účastníci to nebrali jako nějakou zásadní komplikaci.

ÚČASTNÍCI: 12 účastníků ve 4 skupinách po 3, první dva postup do čtvrtfinále (dále play off), poslední účast ve skupině o 9.-12. místo (každý s každým)

UBYTOVÁNÍ: 2 budovy internátu SZŠaT – ulice TGM Litomyšl – naprosto dostačující pro podobnou akci – bez připomínek

STRAVOVÁNÍ: restaurace U Medvěda – zhruba 600 m od internátů, podle slov účastníků špičková úroveň

PROPAGACE TURNAJE: Naprosto profesionální, špičková úroveň – přenosy TV COM ze všech utkání, fotodokumentace i výsledková aktualizace na webových stránkách festivalu, zahajovací i závěrečný ceremoniál s množstvím ocenění nejenom pro nejlepší týmy i jednotlivce, ale i pro všechny ostatní účastníky festivalu

VÝSLEDKY A STATISTIKY: Jsou k dohledání na oficiálních webových stránkách festivalu.

SPORTOVNÍ ÚROVEŇ FESTIVALU: Byla pochopitelně o stupínek nižší než úroveň mistrovství ČR, zejména byly znát velké výkonnostní rozdíly mezi prvními týmy a těmi, které se umístily na posledních místech. Je ale rozhodně žádoucí v pořádání festivalů pokračovat z důvodu šance všech účastníků porovnat svoji výkonnost a poznat, v čem se liší kvalita jejich hry od těch, kteří třeba jenom smolně nepostoupily na MČR (zejména USK Praha, SKB Zlín). Všechny týmy se snažily o aktivní pojetí hry, nesnižovaly se k taktickým prvkům vedení zápasů, zcela výjimečně byli rozhodčí nuceni trestat porušování pravidel o 3 obranných vteřinách a o zdvojování. Vysoko lze hodnotit chování všech trenérů, turnaj probíhal v hodně přátelské atmosféře bez nesporných projevů trenérů i hráčů, což oproti loňskému mistrovství ČR U12 považují za obrovské plus tohoto turnaje.

ROZHODČÍ: Tentokrát je nutné je opravdu pochválit. Jedinou občasnou výtkou od trenérů bylo, že v menší hale TJ Jiskra ponechávali hodně soubojů bez přerušování hry, což ale považuju osobně za lepší, než kdyby posuzovali každý kontakt úzkostlivě a bez citu pro hru. Neproběhla žádná stížnost na ovlivnění výsledku rozhodčími, a to je hodně pozitivní zpráva.

ZÁVĚRY PLYNOUCÍ Z TRENÉRSKÉ DISKUZE: Podle účastníků více podobných akcí z minulosti úroveň organizace festivalu výrazně překročila organizační úroveň jiných akcí podobného typu, za velmi nešťastné považují účastníci pořádání několika akcí najednou v jednom místě, kdy péče o účastníky je hodně rozpačitá a podobným turnajům chybí zejména nadšení a entuziasmus ze strany pořadatelů, s čímž se naopak ve velké míře setkali v Litomyšli. Proto se všichni diskutující staví za pořádání finálových akcí minibasketbalu v různých místech republiky tak, aby veškeré úsilí pořadatele směřovalo k jednomu turnaji a nebylo rozměňováno nutností soustředit se na více cílů.

HODNOCENÍ HERNÍHO PROJEVU JEDNOTLIVÝCH TÝMŮ

1. USK PRAHA – trenér Jan PRÁGR

Tým, který by se jistě neztratil ani na mistrovství ČR, byl jednoznačně individuálně i celkovým herním projevem nejlepší, hrál agresivní celoplošnou obranu, jako jediný dokázal eliminovat aktuálně nejatletičtějšího a basketbalově hodně schopného Dominika HODKA, strůjce bronzových medailí pro pořádající Litomyšl a v semifinále domácí celek zaslouženě přehrát, finále měl trošku usnadněné střevními problémy ústředního hráče soupeře Adama SKOUPILA, ale troufám si tvrdit, že by i tak bez problémů zvítězil. Je poznat zkušenost trenéra PRÁGRA s vedením týmů těchto věkových kategorií a s uměním je na podobné akce připravit. Velkou osobností týmu je rozehrávač Čeněk KOMÁREK se skvělým vedením míče, zakončením ze všech vzdáleností i přehledem o dění na hřišti, velmi solidní výkony předváděl i Vilém VÁVRA, hodně perspektivním typem pro budoucnost je Daniel ŠLAPÁK. Celý tým měl nejlepší kulturu basketbalového pohybu a nadmíru účinný útočný doskok. Měl nejvyrovnanější pětky a v případě dalšího doplnění vysokými hráči má určitě velký potenciál do budoucnosti.

2. STRABAG ZLÍN – trenér Martin PTÁČEK

Skvěle připravené družstvo bez výrazných slabín těžilo z maximální agresivity v obraně a technické vyzrálosti jednotlivců. Tým táhne výborný rozehrávač Adam SKOUPIL, komplexní hráč bez výrazných nedostatků, ve druhé pětce zase hráč s velmi dobrým vnikem Otakar KLANICA, křídlem budoucnosti může být i Kristián PRAVDA. Tým však trpí nedostatkem vysokých hráčů, dle slov trenéra někteří potenciál vyrůst podle rodičů mají. Podle toho bude vypadat úroveň týmu v budoucnosti. Na Festivalu však tým vybojoval stříbrné medaile zcela zaslouženě.

3. BK ADFORS LITOMYŠL – trenér Martin ŠORF, asistentka Gabriela LIBERDOVÁ

Tým s velmi rozdílnou technickou vyspělostí jednotlivých hráčů se opíral o aktuálně individuálně prakticky neubránitelného Dominika HODKA, velmi rychlého a dost silového hráče se solidní technickou vybaveností a úspěšným zakončením. Zajímavým typem je i Štěpán LEBEDA, šikovných hráčů je v týmu víc, ale zatím se musí vyprofilovat do nějakých basketbalových rolí, hrají poměrně živelný basketbal (Matyáš PETERKA, Dominik ŠKRABÁNEK a další). Třetí místo lze považovat za aktuální týmové maximum a velkou odměnu pro trenéra Martina ŠORFA za rozvoj basketbalu v litomyšlském regionu

4. SOKOL PRAŽSKÝ – trenér Tomáš STIBOR, asistent M. KAČABA

Technicky velmi solidně vypadající tým si v boji o 3. místo nedokázal poradit s litomyšskou kometou HODKEM, a proto skončil na bramborové pozici. Přesto se mně projev týmu velmi zamlouval, není postaven na fyzičnu, ale na basketbalovém umění hráčů. Oporou byl rozehrávač menšího vzrůstu Patrik OČADLÍK, dobrými typy pro budoucnost David ŠINDLER a zejména Luka STJEPANOVIČ (bohužel se srbským pasem), velmi šikovných hráčů by se v týmu dalo najít daleko víc. Tým je dobře vedený a má před sebou dobrou budoucnost.

5. TYGŘI BRNO – trenér René HAUF, asistenti Omer ABUKHLAI a Kamil BRABENEC

Tým se snaží o agresivní obranu, v níž zatím dost chybuje, na což doplácí lacinými koši. V útoku již je vidět prvky spolupráce hráči v dolním postavení a k využívání vzniklé výškové převahy při hře v této pozici. Aktuálně nejlepším hráčem týmu byl Filip ZAHŘÁDKA, zajímavými typy pro budoucnost Oliver CHROMÝ a zejména Samuel EJEMIGHYE, výškově asi bude zajímavým typem i František ŠVRLINGA, pohybově velmi dobří jsou i David ŠIMON či Tomáš VRTÍLEK. Velmi dobrou rukou mě zaujal i David KOZUMPLÍK. Tým má před sebou zajímavou perspektivu, ale ještě hodně práce k jejímu využití.

Těchto 5 týmů považuji za více či méně výkonnostně odskočené od další pětice týmů v pořadí.

6. BC NOVÝ JIČÍN – trenér Pavel KELAR

Úspěšnost týmu se točí kolem velmi perspektivního vyššího hráče Tomáše POLLAKA, byť technicky stále ještě hodně nehotového a velmi šikovného rozehrávače Vojtěcha POLÁŠKA, velmi šikovným hráčem je zatím menší Mikuláš KRBA, ostatní musí postupně dozrávat, potenciál v sobě určitě mají.

7. SKOKANI BRNO – trenér Michal HAUF, asistent Dalibor GÁBA

Střeleckou oporou týmu je silovější rozehrávač Michal KOVÁŘ, zajímavým hráčem je rychlý Michal FABÍK a zatím ještě fyzicky nedospělý Jan DRHOLEC. Vzájemný zápas ukázal, o kolik tým zatím zaostává za konkurenčními Tygry.

8. BK TEPLICE – trenéři Jitka EISNEROVÁ, Tomáš EISNER

Tým s jedním fyzicky velmi vyspělým hráčem v každé pětce (šikovnější Petr URBAN, tahoun týmu, a zatím méně šikovný Vojtěch PAŤHA, kteří ho táhnou, vedle nich řada menších hráčů bez výrazných individualit s nadějí časem basketbalově dorůst

9. BK MEDVĚDI TÁBOR

Tým podobné výkonnosti jako 10. Plzeň (vzájemný zápas 40-39) se opíral o svého nejlepšího hráče Vítězslava FIŠERA, výškové předpoklady má Radek KUTIL a basketbalově zatím nepříliš nápadný Matyáš KALOUSEK. Tým sbíral zkušenosti z velkého turnaje, bojoval, ale na špičku zatím nestačil.

10. BK LOKOMOTIVA PLZEŇ – trenér Zdeněk ZEMAN

Celkem solidní herní projev týmu se zajímavou budoucností, ale zatím ne úplně zářivou přítomností (což není vždycky na škodu) táhnul herně vyspělý Tomáš JUNG, podobné prvky ve hře jsem viděl u zatím podstatně méně se prosazujícího Jonáše BLACKÉHO, velkou perspektivu by mohl mít Tomáš KRATSCHMER.

Poslední dva týmy v pořadí byly výkonnostně odskočené za středem tabulky a povětšinou se staly obětními beránky silnějších týmů. I tyto týmy však určitě získaly účastí na tomto turnaji cenné zkušenosti a motivaci zlepšovat se v budoucnosti.

11. BK SOJKY PELHŘIMOV – trenérky paní KUČEROVÁ a HMÁTKOVÁ

Družstvo přijelo na zkušenou, je složeno převážně z mladších ročníků a tým má před sebou naději, že v budoucnu může dojít v podobných turnajích daleko výš. Na hráčích je povětšinou zatím vidět technické nedostatky, všichni však bojují ze všech sil a snaží se odevzdávat maximum svých aktuálních možností. Aktuálně nejlepším hráčem týmu je Vladimír VACEK, velice šikovni jsou i hbití Mikuláš ZAJÍC s Filipem KUČEROU, svoje si uhrál i nejsilovější hráč týmu Vojtěch FUXA.

12. TJ JISKRA HAVLÍČKŮV BROD – trenér Pavel DUBEN, asistent Radek KRAJCIGR

Tým doplnil turnaj na 12 účastníků na „divokou“ kartu. Je zatím technicky hodně neučesaný a neměl žádnou výraznou individualitu, která by ho táhla. Na hřišti však hráči odevzdávali vše, co bylo v jejich silách, a i když na své soupeře zatím nestačili, určitě budou na turnaj vzpomínat v dobrém. Pro trenéry to zase byla vítaná příležitost k odhalování nedostatků, k němuž v rámci oblastních soutěží nemusí docházet a hráči mohou spát na vavřínech. Typově zajímavým hráčem s technickými nedostatky se jeví Matyáš FŇUKAL. Týmu se těsně před turnajem zranilo několik hráčů, někteří se z turnaje omluvili a je opravdu nutné pochválit trenéra za to, že situaci nevzdal a svůj hodně oslabený tým do Litomyše přivezl.

Kompletní výsledky a statistiky, stejně jako hráči zařazení do All stars turnaje I a All stars turnaje II a MVP turnaje (Čeněk KOMÁREK – USK Praha) a úžasná fotodokumentace ze všech utkání jsou k dispozici na webových stránkách festivalu, jehož organizace a hladký průběh by mohly být vzorem pro mistrovství a festivaly minižactva do dalších let.

ZPRACOVAL: JAN PROCHÁZKA – delegát ČAMBu na festivalu